

УДК 343.163:342.7

А.П. ЧЕРНЕНКО,

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права
Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля*

О.О. МИХАЙЛОВ,

*магістрант спеціальності «Правознавство»
Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля*

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ПРИНЦИПУ ГЛАСНОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ

У статті досліджено поняття принципу гласності у діяльності прокуратури України, проводиться аналіз його змісту та обмежень, зроблено висновок про завдання принципу гласності у діяльності прокуратури України.

Ключові слова: діяльність прокуратура, принцип гласності, обмеження принципу гласності.

Постановка проблеми. Гласність як принцип діяльності державних органів та їх посадових осіб є невід'ємною частиною сучасного та демократичного суспільства. Принцип гласності реалізується у діяльності всіх державних органів нашої держави. Даний принцип певним чином реалізується й у діяльності прокуратури, однак законодавство передбачає і значне обмеження у його реалізації з боку прокуратури. Передумовою такого обмеження стали факти наявності невирішених питань щодо компромісу між суспільними інтересами у діяльності прокуратури та приватними інтересами окремих суб'єктів суспільних правовідносин. Необхідність розширення принципу гласності у діяльності прокуратури та необхідність захисту, гарантованих законодавством інтересів суб'єктів правовідносин, спонукає до проведення наукового дослідження цих важливих для суспільства питань та обумовлює актуальність теми такого дослідження.

Аналіз дослідження цієї теми. Питання діяльності прокуратури були предметом дослідження в працях таких вчених, як М.І. Мичко, К.М. Косюта, Т.Є. Мироненко, Є.М. Попович, В.В. Шуба, М.К. Якимчук, М.І. Малюга та інших дослідників. Ці дослідження певним чином стосувалися й принципу гласності у прокурорській діяльності, але вирішити весь комплекс проблемних питань у цій сфері, на жаль, до кінця не вдалося. Ця обставина й зобов'язує ще раз звернути увагу на питання щодо принципу гласності у діяльності прокуратури України.

Мета статті. Метою даної статті є з'ясувати поняття і зміст принципу гласності у діяльності органів прокуратури, його завдання та обмеження.

Завдання:

- з'ясувати поняття принципу гласності, як міжгалузевої категорії та його особливості у діяльності прокуратури України;
- дослідити зміст принципу гласності у діяльності органів прокуратури України та його обмеження;
- визначити завдання принципу гласності у діяльності прокуратури України.

Виклад основного матеріалу. Розпочати наше дослідження, вважаємо за необхідне, із з'ясування тлумачення слів «принцип» та «гласність».

Слово «принцип» (латинською *principium* – начало, основа) – це твердження, яке сприймається як головне, важливе, суттєве, неодмінне або, принаймні, бажане. У повсякденному житті принципами називають внутрішні переконання людини, ті практичні, моральні та теоретичні засади, якими вона керується в житті, в різних сферах діяльності [1].

В етимологічному розумінні термін «гласність» визначається як абстрактний іменник до слова «гласний», тобто «приступний для широкої громадськості; відкритий, публічний» [2, с. 80].

Гласність є одним із основних атрибутів демократичного суспільства і охоплює різні сфери його діяльності, в тому числі функціонування державних органів. Гласність – необхідна умова оптимальної діяльності громадських або державних установ, від яких залежать інтереси окремих осіб і населення країни в цілому, забезпечення громадського контролю над цими органами.

Говорячи про гласність у діяльності одного із важливих інститутів державної влади, яким є прокуратура, слід з'ясувати історію його запровадження у діяльність державних органів нашої держави.

Запровадження гласності розпочалося ще у радянський період українського суспільства і пов'язувалася з ім'ям першого президента Союзу Радянських Соціалістичних Республік (далі – СРСР) М.С. Горбачова.

Довідкова література визначає: «гласність» – ліквідація цензури в СРСР М.С. Горбачовим; була частиною оголошеної ним програми реформ (так звана перебудова) [3].

Перебудова почалася в СРСР у квітні 1985 року, її метою було виправити деформований соціалізм, врятувати систему, надати існуючому соціалізму «людське обличчя». Почалися процеси демократизації суспільства, активізація громадської думки, поліпшення економічних показників тощо.

Починалася перебудова з покращання інформованості населення країни. Відродився дореволюційний термін «гласність». Тоді під гласністю розуміли інформацію, яка пробивалася через перепони офіційної цензури. Радянське суспільство за ступенем закритості набагато випереджало дореволюційне суспільство Російської імперії. Радянський тоталітарний режим відзначався мертвучою серйозністю свого офіціозу і політичних доктрин [4].

Для тоталітарного і значною мірою для авторитарного політичного режиму є властивою якщо не повна відсутність гласності, то, у всякому разі, її істотне обмеження. В радянському суспільстві державні органи під впливом партійних інстанцій якнайсуворіше дозували інформацію для широкого загалу з точки зору її відповідності ідеологічним настановам партії і необхідності приховування негативних фактів. Це стосувалося і органів прокуратури.

Термін «гласність», як зазначають історики, ввійшов до широкого вжитку з початку демократизації радянського суспільства всередині 80-х років ХХ століття. Сама гласність є важливим історичним здобутком народів, які колись населяли СРСР, і набула подальшого розвитку в умовах їх незалежного існування. Але, на думку В.О. Серьогіна, навряд чи можна погодитись з висловленою в літературі думкою про те, що «боротьба за гласність, розпочата всередині 80-х років, перетворилася на політичну кампанію і була приречена на провал, залишивши після себе замість правових гарантій гласності лише негативне ставлення до всього, що було хоч якось пов'язано з курсом реформ» [5, с. 9].

Гласність поступово проклала собі шлях в діяльності органів прокуратури. В Законі України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 року він знайшов своє місце. Відповідно до п. 5 ч. 1 ст. 6 цього Закону органи прокуратури України «діють гласно, інформують державні органи влади, громадськість про стан законності та заходи щодо її зміцнення, оприлюднюють та надають інформацію за запитом відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації» [6, с. 6].

Не випадково принцип гласності закріплено у законодавчих актах, які регламентують діяльність не лише прокуратури, але й правоохоронних органів та судів (ч. 2 ст. 3 Закону України «Про міліцію»; ч. 2 ст. 3 Закону України «Про Службу безпеки України»; ст. 4 Закону України «Про Конституційний Суд України» тощо). Щоправда, враховуючи специфіку діяльності Служби безпеки України та міліції, в законах підкреслюється поєднання принципу гласності з принципом конспірації (таємності).

Безумовно, між органами влади і окремими ланками громадянського суспільства, зокрема різними громадськими організаціями, бажано розвивати різноманітні зв'язки, в тому числі і стосовно їх інформування з тих чи інших аспектів правоохоронної діяльності. Але в такому разі зв'язок із громадськістю можна було б розглядати лише як один з проявів принципу гласності в діяльності прокуратури.

Водночас встановлення зв'язків з громадськістю, може розглядатись як реалізація принципу гласності, і як перший етап налагодження з ними ділового співробітництва для вирішення спільних завдань зміцнення правопорядку.

Представники громадських організацій (правозахисних, молодіжних, профспілкових, ветеранських тощо) можуть запрошуватись на засідання координаційних нарад, надавати узагальнені інформації про поширеність правопорушень в окремих сферах, залучатись до проведення перевірок та експертиз.

Нормативна база принципу гласності взагалі і стосовно прокуратури зокрема складається з різних за рівнем нормативно-правових актів.

Безпосередній стосунок до її реалізації, мають такі норми Конституції України: ст. 15 стосовно політичної та ідеологічної багатоманітності, заборони цензури і свободи політичної діяльності, ст. 34, де говориться про свободу слова і права збирати, використовувати і поширювати інформацію.

До числа основних законодавчих актів, якими так чи інакше регулюються питання гласності, можна віднести закони України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про інформацію», «Про телебачення і радіомовлення» тощо.

Особливе місце у системі законодавчих актів, якими регламентується запровадження гласності у діяльність прокуратури, є Закон України «Про прокуратуру». Тут треба зазначити, що на сьогодні ми маємо дві редакції Закону України «Про прокуратуру». Перша від 5 листопада 1991 року, яка втратила чинність 25 квітня 2015 року (окрім окремих положень), новий закон набрав чинність 14 жовтня 2014 року (підписаний Президентом України 23 жовтня 2014 року та опублікований 25 жовтня 2014 року у газеті «Голос України» № 206), і у жодному з них не дається визначення принципу гласності. У зв'язку з цим К.М. Косята запропонував принцип гласності викласти у Законі України «Про прокуратуру» так: «**Органи прокуратури діють гласно, якщо це не суперечить охороні таємної інформації чи інформації з обмеженим доступом; інформують державні органи та органи місцевого самоврядування, громадськість про стан правопорядку та заходи щодо його зміцнення.**

Оприлюднення матеріалів прокурорських перевірок та досудового слідства може бути здійснено лише з дозволу прокурора або слідчого» [7, с. 394].

Ще однією складовою частиною нормативно-правової бази гласності є відомчі акти. Нормативними актами у цій сфері є накази Генерального прокурора України № 6 від 6 жовтня 1998 року «Про заходи щодо поглиблення ділових зв'язків з засобами масової інформації» (чинний), **№ 12 від 27 лютого 2003 року «Про організацію роботи прес-служби Генеральної прокуратури України та прес-секретарів прокуратур обласного рівня», № 1813 ц від 8 червня 2005 року «Про затвердження Положення про Громадську раду при Генеральному прокурорі України», які втратили чинність, та № 11 гп від 14 липня 2006 року «Про організацію роботи органів прокуратури України з реалізації принципу гласності» [8].**

Якщо наведені вище накази сприяють поширенню принципу гласності на діяльність прокуратури, то слід зазначити, що існує й документ, який встановлює певні обмеження до цього принципу. Таким документом є наказ Генерального прокурора України № 52 від 6 травня 2011 року «Перелік відомостей, що становлять службу інформацію, та які містяться у документах органів прокуратури України». Відповідно до нього документам, що містять службу інформацію, присвоюється гриф «для службового користування».

Обмеження у доступі до неї запроваджується в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності, громадського порядку, охорони здоров'я населення, з метою запобігання заворушенням чи злочинам, порушенню конституційних прав і свобод людини та громадянина, спричиненню шкоди репутації або правам інших осіб, авторитету і неупередженості правосуддя.

До службової інформації належать:

1. Відомості, одержані під час здійснення нагляду за додержанням законів органами, які провадять оперативно-розшукову та контррозвідувальну діяльність, які не віднесені до секретної інформації.

2. Відомості, що містять цифрові або відсоткові дані щодо здійснення правоохоронними органами оперативно-розшукової діяльності, а також дані статистичної звітності щодо здійснення нагляду з цих питань.

3. Відомості, які містять оперативні дані правоохоронних органів про злочини та причетних до їх вчинення осіб.

4. Відомості щодо загроз безпеці життєдіяльності військових формувань, стану військових об'єктів, протидії замахам на піддрив боєздатності військових формувань.

5. Відомості стосовно засобів охорони, режимних вимог, а також з питань додержання законів під час здійснення нагляду за оперативно-розшуковою діяльністю органів та установ виконання покарань.

6. Відомості, одержані під час здійснення правозахисної діяльності, поширення яких може призвести до порушення конституційних прав і свобод громадян, негативно позначитися на забезпеченні громадського порядку, створити загрозу безпеці підприємств, установ, організацій.

7. Відомості, отримані під час здійснення правозахисної діяльності, щодо законності при плануванні, формуванні, розміщенні та виконанні державного оборонного замовлення, а також стосовно накопичення, зберігання, використання та поповнення запасів державного резерву.

8. Відомості, в яких розкриваються форми та методи проведення прокурорських перевірок, тактика слідчих дій.

9. Відомості, які містяться у матеріалах службових розслідувань.

10. Відомості (за сукупністю), які зберігаються на матеріальних носіях інформаційної бази даних Єдиного реєстру досудових розслідувань [9].

Відомості, які не підлягають розголошенню, про які йдеться у наведеному вище наказі, в навчальній літературі викладені більш лаконічно. Так, розкриваючи принцип гласності у діяльності прокуратури, а вірніше його обмеження, автори навчального посібника зазначають: «При цьому органи прокуратури діють гласно в тій мірі, що не суперечить вимогам закону про охорону прав і свобод громадян, а так само й про державну та іншу таємницю» [10, с. 67]. На наш погляд, викладення обмежень або виключення з принципу гласності у діяльності прокуратури в стислій формі не позбавлено сенсу, бо всі ці обмеження, про які йдеться у наказі Генерального прокурора України, саме й є державною або іншою таємницею (див. Закон України «Про державну таємницю» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, N 16, ст.93), тому всі ці винятки й можна викласти саме так. Але більш детальна вказівка на ті відомості, що не підлягають розголошенню, мабуть, є виправданою, з тих міркувань, щоб усунути непорозуміння у цьому важливому питанні.

Завершуючи вивчення нормативних актів, слід звернутися до нового закону «Про прокуратуру», який, як зазначалося, прийнятий 14 жовтня 2014 року, та з'ясувати, чи закріплений у ньому принцип гласності і у разі позитивного результату, встановити, як він визначається. У цьому законі у п. 9 ч. 1 ст. 3 цей принцип названо засадою і закріплено так: «Діяльність прокуратури ґрунтується на засадах: ... прозорості діяльності прокуратури, що забезпечується відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання» [11]. Як бачимо, назва принципу гласності замінена та викладена як засада прозорості. На наш погляд, на це слід звернути увагу, бо законодавцем змінена термінологія, але зміни на цьому й закінчилися, бо суть, що важливо, не змінилася. Слід також звернути увагу на те, що законодавцем у цій нормі доволі стисло викладено зміст цієї засади (принципу), що, на наш погляд, потребує додаткової уваги вчених. На наш погляд, вчені у навчальній літературі, що підготовлена за старим законодавством, зміст принципу гласності розкривали більш «ширше»: «Принцип гласності в діяльності прокуратури характеризується тим, що органи прокуратури виконують покладені на них завдання гласно, інформуючи громадян, а також органи державної влади про результати своєї ро-

боти, про стан і додержання законів органами й установами, щодо яких прокуратура здійснює наглядові функції. Цим прокуратура зміцнює правовий порядок, запобігає порушенню прав і свобод людини, сприяє формуванню громадської думки щодо засудження правопорушень і осіб, які їх скоїли, впливає на правосвідомість громадян, підвищуючи їх правову культуру» [12].

Висновки. Аналіз нормативних актів та навчальної літератури дає підстави зробити висновки про те, що основними завданнями принципу гласності в діяльності органів прокуратури є такі:

1. **Реалізація прокуратурою своєї виховної ролі в суспільстві.** Виховання у людей поваги до цінностей права, навичок законослухняної поведінки, не може зводитись лише до простого роз'яснення змісту нормативних актів, повною мірою це може бути досягнуто ще й через інформування громадськості про заходи, які вживаються прокуратурою для виявлення і усунення правопорушень, притягнення винуватців до відповідальності, захисту прав і законних інтересів громадян, тобто через реалізацію принципу гласності.

2. **Реалізація принципу гласності при призначенні певних людей на посади у прокуратурі** дає можливість здійснювати контроль суспільства за діяльністю прокуратури, звичайно, без права посягання на незалежність органів і посадових осіб прокуратури при здійсненні ними своїх повноважень. Цей бік гласності є особливо виразним тоді, коли громадські об'єднання і засоби масової інформації мають можливість вільно і відверто висловлювати свою думку про діяльність прокуратури і її представників, критикувати їх, звертати увагу на недоліки в їх роботі, вносити пропозиції щодо її вдосконалення.

3. Принцип гласності в діяльності прокуратури використовується для формування адекватної і зваженої громадської думки про діяльність прокуратури та її органів, які, слід відрізнити від громадських пристрастей обивательського характеру, обумовлених низьким рівнем правової культури населення і відсутністю поінформованості про діяльність прокуратури, її завдання і функції. Цьому має сприяти роз'яснення положень законодавства про прокуратуру, ілюстроване конкретними прикладами її діяльності зі зміцнення правопорядку та укріплення авторитету цієї державної інституції.

Корисною, зокрема, слід визнати практику тих прокуратур, де здійснюється постійний моніторинг (спостереження) за характером публікацій у засобах масової інформації з точки зору їх спрямованості і об'єктивності, формування громадської думки про діяльність прокуратури та використання таких даних у заходах щодо покращання діяльності прокуратури.

Саме на цьому й наголошує О.Смирнов, виділяючи дев'ять основних напрямків взаємодії прокуратури із засобами масової інформації:

- 1) інформування населення про стан законності і правопорядку в суспільстві;
- 2) інформування населення про заходи прокурорського впливу і діяльність інших правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю, припиненню діяльності організованих злочинних груп та інших тяжких злочинів;
- 3) передача до органів масової інформації відомостей про порушені кримінальні справи щодо злочинів, які викликають підвищений громадський інтерес, хід і наслідки розслідування, судового розгляду і винесені вироки; відшкодовані прокуратурою збитки, завдані державі і громадянам;
- 4) публікація доповідей, інформаційних записок, документів прокурорського реагування з метою якнайповнішого інформування населення про правозахисну діяльність прокуратури;
- 5) **формування позитивного образу працівника прокуратури, роль і значення прокуратури у будівництві правової держави;**
- 6) спростування недостовірної інформації про результати діяльності органів прокуратури;
- 7) пропаганда чинного законодавства;
- 8) одержання інформації із засобів масової інформації про порушення законів на території та об'єктах, піднаглядних органам прокуратури;
- 9) врахування критичних зауважень про діяльність прокуратури.

4. **Реалізація принципу гласності дозволяє прокурорам підвищити ефективність результатів своєї роботи, що є важливим завданням у діяльності прокуратури.** І справді, коли прокурор вживає заходів щодо виявлення, усунення і запобігання порушенням закону при-

людно, це, як правило, набагато підвищує виховний ефект зазначених заходів та їх результативність.

5. **Інформування прокурорами органів державної влади та місцевого самоврядування** про стан законності і заходи щодо її зміцнення, є завданням привернути їх увагу до актуальних питань охорони правопорядку.

6. Обмін інформацією між прокуратурою та громадянами є засобом, за допомогою якого окремі громадяни та їх об'єднання задовольняють свої інформаційні потреби. В цих випадках ініціатива з приводу витоку інформації, здебільшого, виходить не від органів прокуратури, а від інших суб'єктів. Саме це завдання, в плані його практичної реалізації, є одним із проявів демократизації нашого суспільства.

Безумовний характер має право громадян знайомитись з матеріалами перевірок, що проводяться прокуратурою за їхніми заявами і скаргами, бути присутніми при розгляді цих звернень, як передбачено ст. 18 Закону України «Про звернення громадян». Тут доречним буде звернути увагу на те, що за новим Законом «Про прокуратуру» прокуратура позбавляється права проводити такі перевірки, про що наголосив Генеральний прокурор України В.Г. Ярема. За його словами: **«Прокуратура більше не матиме права, на відміну від усіх попередніх років, безперешкодно проводити перевірки або ініціювати їх проведення контролюючими органами, не зможе витребувати документацію, отримувати усні або письмові пояснення, мати вільний доступ до матеріалів і баз даних, вносити подання тощо. І у зв'язку з цим суттєвих змін зазнає процедура роботи зі скаргами громадян. Хоча за прокуратурою залишається обов'язок розгляду скарг, однак можливості перевірити викладені у них факти в органів прокуратури не буде, оскільки повноважень витребувати інформацію, проводити перевірки у прокурора вже немає. Тому в цьому плані громадянам необхідно чітко розуміти сферу наших нових повноважень»** [13]. **При цьому Генеральний прокурор України позитивно оцінив названий закон.** Відповідаючи на питання кореспондента «Укрінформу»: «А як Ви загалом оцінюєте новий закон?», він сказав: «Верховна Рада прийняла історичне рішення. Оскільки ще у 1995 році Україна взяла на себе зобов'язання при вступі до Ради Європи прийняти нове законодавство, яке регулюватиме роботу такого органу, як прокуратура, і яке відповідатиме європейським стандартам. Тому ухвалення Закону України «Про прокуратуру» – це, безсумнівно, черговий важливий крок у напрямку європейської інтеграції» [13].

На нашу думку, наближення вітчизняного законодавства до європейських зразків є позитивним результатом цього закону, але обмеження такого важливого державного органу, як прокуратура, у засобах виявлення правопорушень та їх перевірки чи розслідування є, на наш погляд, не зовсім виправданим та таким, що потребує наукового обґрунтування, тому може бути обрано за предмет у подальших наукових дослідженнях.

Список використаних джерел

1. Матеріал з Вікіпедії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%BD%D1%86%D0%B8%D0%BF>
2. Словник української мови. Т. 2. – К.: Наук.думка, 1971. – 550 с.
3. Словopedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://slovpedia.org.ua/29/53395/9056.html>
4. Перебудова в СРСР і в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://histua.com/knigi/istoriya-ukraini-vid-najdavnishih-chasiv/perebudova-v-srsr-i-v-ukraini>
5. Серьогін В.О. Конституційний принцип гласності в діяльності органів державної влади України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.02 «Конституційне право» / В.О. Серьогін; Нац. юридична академія. – Харків, 1999. – 20 с.
6. Закон України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 р. // ВВР України. – 1991. – № 5. – Ст. 6.
7. Косюта М.В. Проблеми та шляхи розвитку прокуратури України в умовах побудови демократичної правової держави: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.10 / Косюта Михайло Васильович. – О. 2002. – 467 с.
8. Наказ Генерального прокурора України № 11 гп від 14 липня 2006 року «Про організацію роботи органів прокуратури України з реалізації принципу гласності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.prokuratura.in.ua/2014/03/11-14-2006.html>

9. Наказ Генерального прокурора України № 52 від 6 травня 2011 року «Перелік відомостей, що становлять службову інформацію, та які містяться у документах органів прокуратури України». [Електронний ресурс] / Офіційний веб-портал Генеральної прокуратури України. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/dostup.html?_m=publications&t=cat&id=107841

10. Організація судових та правоохоронних органів [навч. посібник для студентів юрид. спеціальностей вищих навч. закладів освіти / І.Є. Марочкін, В.В. Афанасьєв, В.С. Бабкова та ін.]; за ред. І.Є. Марочкіна, Н.В. Сібільової, О.М. Толочка. – Харків: Право, 2000. – 272 с.

11. Закон України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року [Електронний ресурс] / Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1697-18/print1393916254615547>

12. Маляренко В.Т. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України. Підручник Київ Юрінком Інтер 2007 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ebk.net.ua/Book/SptroU/3-4/311.htm>

13. Ярема не бачить особливих проблем у реалізації нового закону «Про прокуратуру» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zik.ua/ua/news/2014/11/01/yarema_ne_bachyt_osoblyvyh_problem_u_realizatsii_novogo_zakonu_pro_prokuraturu_536953

В статье исследовано понятие принципа гласности в деятельности прокуратуры Украины, проводится анализ его содержания и ограничений, сделан вывод о задачах принципа гласности в деятельности прокуратуры Украины.

Ключевые слова: деятельность прокуратура, принцип гласности, ограничение принципа гласности.

This article explores the concept of the principle of transparency in the activities of the Prosecutor's Office of Ukraine, analyzes its contents and constraints concluded that the task of the principle of transparency in the activities of the Prosecutor's Office of Ukraine.

Key words: activities of prosecutors, the principle of transparency, restrictions on the principle of transparency.

Одержано 25.09.2015.